

اثربخوری آب و مواد اصلاحی بر خواص شیمیایی خاک و عملکرد یونجه

مصالح الدین رضائی و علیرضا محمدی

به ترتیب عضو هیأت علمی و کارشناس مرکز تحقیقات کشاورزی اصفهان

مقدمه

املاح محلول موجود در آب آبیاری معمولاً از حلالیت قابل توجهی برخوردار می باشند، افزایش شوری آب آبیاری می تواند افزایش سدیم قابل تبادل را به همراه داشته باشد. مصرف مداوم آبهای شور موجب افزایش تدریجی سدیم تبادل خاک می گردد (۲). افزایش نسبی یون سدیم تبادل خاک باعث حلالیت زیاد املاح سدیم در آب باعث گرایش آن به سمت قلیا و سدیمی شدن خاک می گردد. یکی از راههای اصلاح و حفظ حاصلخیزی خاک جهت کنترل شوری و سدیمی شدن خاک و حفظ کشت پذیری خاک استفاده از مواد اصلاحی است (۱ و ۳).

مواد و روشها

در این مطالعه چهار تیمار کیفیت آب آبیاری شامل: $EC_1=2$, $EC_2=4$, $EC_3=6$ و $EC_4=8$ ds/m و چهار تیمار مواد اصلاح کننده شامل: اسید سولفوریک، گچ و گوگرد در دستگاه گوگرد سوز بصورت گاز SO_2 محلول در آب آبیاری و شاهد (بدون مواد اصلاحی) در قالب کرت‌های یک بار خرد شده بر پایه بلوک‌های کامل تصادفی در چهار تکرار همراه با کشت گیاه یونجه مورد بررسی قرار گرفت. کیفیت‌های آب آبیاری از مخلوط نمودن آب زهکش با شوری حدود ۳۰ ds/m و آب رودخانه تهیه گردید. میزان مواد اصلاح کننده بمنظور کاهش سه میلی اکسی والان سدیم تبدلی در ۱۰۰ گرم خاک تا عمق ۳۰-۰ در نظر گرفته شده بود. میزان آب آبیاری برای کلیه تیمارها یکسان و براساس ۸۰ درصد تبخیر از تشتک کلاس آ و تقریباً معادل ۱۴۰۰۰ متر مکعب در هکتار در سال بود. پس از کشت تا مرحله استقرار گیاه آبیاری با آب رودخانه و سپس در طی دو سال آبیاری با کیفیت‌های یاد شده انجام گرفت تا اینکه سدیم خاک افزایش یافته و به حد تعادل با آب آبیاری برسد. میزان اسید سولفوریک مصرف شده ۷/۴، گچ ۱۲/۸ و گوگرد ۲/۴ تن در هکتار بود (۱،۵) و به تدریج و در چند نوبت حدوداً در طی سه ماه مصرف گردید. از اعماق ۳۰-۶۰، ۶۰-۹۰ و ۹۰-۶۰ سانتیمتری قبل از استفاده از مواد اصلاح کننده و پس از مصرف کلیه مواد اصلاح کننده اقدام به نمونه برداری از خاک شد و مقادیر EC ، SP ، TNV ، ESP ، کاتیونها، آنیونها و گچ اندازه گیری گردید. گچ بصورت دست پاش در کرت‌ها، اسید سولفوریک و گوگرد در آب آبیاری مورد استفاده قرار گرفت. در هر مرحله از برداشت عتوفه گیاه یونجه از کرت‌ها میزان عملکرد تعیین و نمونه گیاه تهیه و برای تجزیه به آزمایشگاه ارسال گردید.

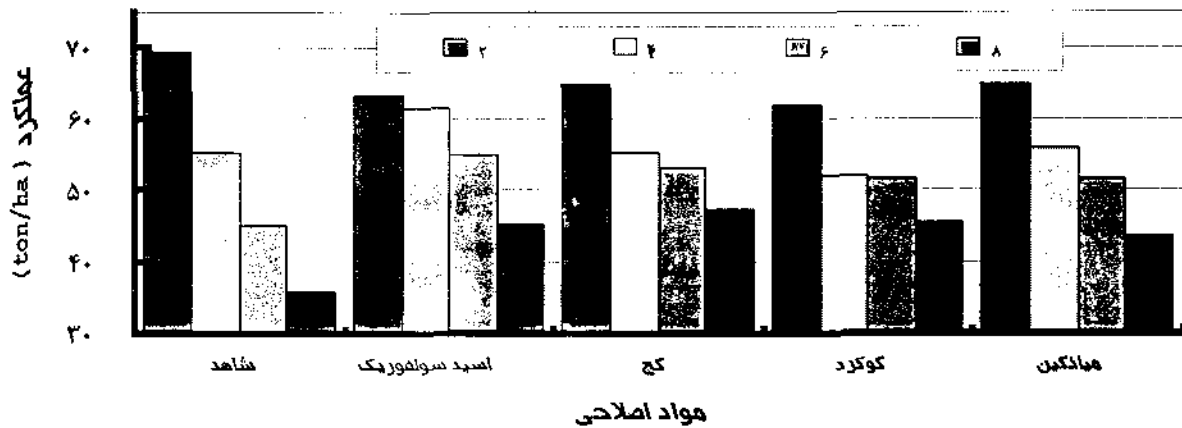
نتایج و بحث

نتایج تجزیه آب نشان می دهد که با افزایش شوری آب آبیاری میزان سدیم، بی کربنات، کلسیم، سولفات، بترتیب از ۱۲ به ۷۴، ۲/۸ به ۹/۶، ۱۰ به ۵۰ میلی اکسی والان در لیتر و SAR از ۴/۹ به ۲۴/۶ افزایش می یابد. این امر می تواند افزایش ESP خاک را با افزایش شوری آب و سمیت یون کلر را به همراه داشته باشد. مصرف گچ باعث کاهش غلظت فسفر در یونجه شده است. باعث وجود گچ و یون کلسیم موجود در آن، فسفات‌های موجود در خاک بصورت فسفات کلسیم رسوب نموده و نتوانسته است جذب گیاه یونجه گردد. کاربرد اسید سولفوریک اگر چه باعث تولید گچ گردیده است ولی باعث وجود اسید بصورت موضعی در ناحیه ریشه موجب کاهش موقتی pH گردیده است و جذب فسفر را افزایش داده است. میزان کاهش فسفر در یونجه در تیمار گچ در سطح ۵٪ معنسی

دار بود. میزان گچ در عمق ۳۰-۶۰، ۶۰-۹۰ سانتیمتری خاک بسترتیب برابر با ۳۵، ۱۷ و ۱۱ میلی اکیوان در ۱۰۰ گرم خاک بود. نتایج تجزیه خاک قبل و پس از استفاده از مواد اصلاح کننده نشان میدهد که اثرات کیفیت آب بر خاک به مراتب بیشتر از مواد اصلاح کننده بوده است. تیمارهای مواد اصلاح کننده به علت غالب شدن میزان سدیم آب بر میزان یون کلسیم ایجاد و یا افزوده شده تغییرات قابل ملاحظه ای نسبت به شاهد برخوردار شیمیایی خاک نداشته است.

عملکرد گیاه

افزایش شوری آب مصرفی موجب کاهش محصول یونجه می شود اثر تیمار شوری آب آبیاری در سطح احتمال یک در صد و اثر تیمار مواد اصلاحی و اثر متقابل مواد اصلاحی×کیفیت آب در سطح ۵ در صد بر عملکرد یونجه معنی دار شد. در تیمار کیفیت آب رودخانه مواد اصلاحی موجب کاهش عملکرد نسبت به شاهد احتمالاً به علت اضافه شدن نمک گردیده است. با افزایش شوری آب آبیاری به ۴ dS/m و بیشتر اثر تیمارهای مواد اصلاح کننده بر عملکرد علوفه تر افزایش یافته و بطور کلی در بین مواد اصلاح کننده اثر مصرف اسید سولفوریک، نسبت به سایر مواد اصلاحی بر عملکرد یونجه تر بیشتر بوده است.

شکل ۱- اثر مواد اصلاحی و کیفیت آب آبیاری بر عملکرد یونجه.

نتایج

با مصرف اسید سولفوریک فسفر گیاه افزایش یافته است. مصرف آب رودخانه با شوری کمتر از ۲ dS/m نیاز به مواد اصلاح کننده را نشان نمیدهد. مصرف چنین آبی با توجه به SAR کم آن اثرات اصلاحی نیز خواهد داشت. مصرف اسید سولفوریک در تیمار کیفیت آب با شوری ۴ و ۶ dS/m و گچ در تیمار ۸ dS/m بیشترین عملکرد را داشته است. آبیاری بر مبنای ۸۰٪ تبخیر از تشتک کلاس دارای سهم آبشویی نبوده و نتوانسته است اصلاح محلول خاک را شسته و تغییرات شیمیایی مؤثر و مفیدی ایجاد نماید.

منابع مورد استفاده

۱. پذیرا، ا. ۱۳۶۳. نظری کوتاه بر مسائل شوری و سدیک خاک و اراضی و روشهای بررسی و اصلاح و بهسازی آن. ارائه شده در سمینار بررسی مسائل و کاربرد های مختلف گوگرد و هماهنگی پژوهشهای مربوطه در ایران. شیراز.
۲. یزدانی، ه. ۱۳۷۶. اثر کیفیتهای آب آبیاری بر روی خاک و عملکرد یونجه. گزارش سالیانه بخش تحقیقات خاک و آب اصفهان.
3. Bower C. A. 1958. Chemical amendment for improving sodium soils. US Dep. Agri, information bull 195-4p.
4. US Salinity Laboratory Staff, 1954. Diagnosis and Improvement of saline and alkali soils. US Dep. of Agriculture. Hand book No.60 US Government Printing Office Washington, DC.